



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Van de verlichtinghe vanden binnensten mensche door de gratie Godts.
Dat II. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

boozeyt ontfinc/ so ben ic in v kennende getwo-
den de rostelycke inweelen vande wonden/waer
mede alle de handschryften der vijanden te niet
gedaen worden. Met dese dan ende andere meer
als eerste gisten van v mede- weerdichste beroe-
pinge mijn ydel verstant verlichtende ende ver-
mozwende hebt ghy my door v binneste salu-
ge geweldelick afghetrocken vande ongheozdi-
nerde liefde der letteren/ ende aller mijnier ydel-
heden/ so dat alle werelijcke dingen/ die my eers-
gancks niet sonder sonden behaeghden/ ende al
dat ghy niet en zyt/ o Godt mynder herten/ ter-
stont my versnaepelijc geworden zijn/ ende ghy
alleen dat geheimelte mynder siele begoft zyt als
sinakelijc te worden/waerom ick v loue/gebeme-
dyde/aenbidde ende dancke gelijk ick can/ ende
niet gelijs ick behoorde wt het binneste merck
myns verstants. O wijsse barmherticheydt ende
barmhertige wijsheyt om dat ghy mynen schep-
per ende verlosser met soo liefelijcke maniere
hebt gepooght mynen herten neck te bryghen
ouder v soet lock/ bereydende eenen al te ghetem-
perden dranch / als van noode was tot mijn
cranchtheyt / waer door ghy mynen gheest door
instortingen van een nieu licht soo claer hebt ge-
maect/dat ick van dien stont aen begoste te loo-
pen naer den reuck van v welriekende salu-
gen/so dat my dochte v lock soet/ende inden last
licht te zijne / die my eersf schenen hert ende om
verdraghelijck te zyn.

Van de verlichtinghe vanden binnensten mensche
door de gratie Gods.

DAT II. CAPITTEL.

Vdeest ghegroet o salicheyde en verlichtinghe
mynder sielen/v moet dancksegghen al wat
den

den ombanck des heinels ende der aerden/ende
 den afgront der diepten begrijpt/ booz die onge-
 woonlycke gracie / waer dooz ghy mijn siele in-
 ghelept hebt/ om te herstaen/ende te bemercken
 het binnenste misinder herten: waer booz ic eerste
 niet meer sozge en droegh/ als van het binnenste
 (ist datment soo seggen magh) van mijn handen
 ende voete. Maer na de instoztinge van v alder-
 soetste licht/ hebbe ic begost te bemercke in mijn
 herte vele dingen die v alder-reynichste supuer-
 heyt te kennen gauen. Na ick hebbe alle mijn
 binnenste so ongeschiet ende ongeordineert ghe-
 bonden / soo datse gheen plaetse en lieten booz v
 om daer in te woenen. Nochtans noch dese/
 noch alle mijn verworpenheyt en heeft v soo
 connen van my verdrjuen / mijnen aldermin-
 nelijcsten Jesu : oft ghy en hebt my dicwils ver-
 weerdicht met v sienlycke tegenwoordicheyt/ op
 die dagen als ic ginc tot die leuentnakende spij-
 se van v lichaem ende bloet : hoe wel dat ick v
 niet claerder en sach/ als ghelyck de dingen die
 men met den dagheraet siet / met de welke seet
 goederhande medeweerdicheyt/ ghy v beneer-
 stichde mijn siele tot v te locken/ om datse by-
 moediger met v soude vereenicht worden / diep-
 sinnigher v soude aenschoutwen/ende byplucker
 soude genieten. Ende als ic mijn stelde om sulcs
 nu met arbeiden te vercrijgen op den feestdagh
 bande Bootschap bande v. moeder / als ghy de
 menschelycke nature getrount hebt in het maegh-
 delijc lichaem: Ghy (die eer dat ghy noch geroepen
 wort/ segt: Ick ben hier) hebt dien dagh verrast/
 mits my alderontweerdichste voorzomende met
 de gebenedijdinge van v soeticheden/ op de Digi-
 lie vanden boorsyden dach: als ouermidts op
 den Sondach het Capittel gheschiedde naer de
 mette.

mettenen. Hoe ghy my op dien tijt besocht hebt/
 o opzghende sonne vanden hoochsten/ dooz het
 binnenste ingewant ws goedertieren thepts/ en
 soeticheydts / nademael dat ick niet en can be-
 schyuen/gunt my doch o geuer der gauen dat ic
 b daer mach booz opofferen een offerhande des
 iubileringhs/op den autaeer mijnder herten/op
 dat ick vertrijge na mijn wenschen booz my en
 alle uwe wtvercozenen/dat wy dickwils mogen
 geboelen b soete bereeninge ende bereenighende
 soeticheydt/ de welcke my booz die ure ghenoech
 onbekent was gheweest. Want ouermerckende
 de ghesteltenisse van mijn boozgaende ende ver-
 volgende leuen/ soo belijde ick inder waerheydt
 dat het een pure enckele gratie is/die my soo om
 niet/sonder die verdient te hebben gegunt is ge-
 weest. Ghy beschonckt my van dier tijdt af met
 ren claerder licht van b kennisse / waer in dat
 my alrijt meer lockte b soete liefde van b vrien-
 delijcheyt: als my wel opt soude conuen verbe-
 teren hebben mijn verdiende straffe van b stren-
 gicheydt. Nochtans en gedenct my niet dat ick
 diergelijcke genieringen gehad hebbe duypen de
 boozsepde dagen / op de welcke ghy my ghenoyt
 hadt tot de wellusticheden der Coninclicker ta-
 fele. En oft b wijse boozsinnicheydt dat soo ghe-
 schick heeft/ oft dat mijn ghewillighe onacht-
 saemheydt dat ghebocht heeft / en can ick niet
 claer gheweten.

Vande ghenoechlijcke inwooninghe
 Godts met de sielen.

DAT III. CAPITTEL.

ALs ghy dan dus gracelijck met my handel-
 de ende niet op en hielt mijn siele van alle
 ydelheyt binnentwaerts te trecken. Soo ist ghe-
 beurt